

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/12/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8709010745
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Mozner
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8709010745.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom 12. decembra 2013 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. c), d) Tr. poriadku na podklade odvolania obž. E. M. zrušuje rozsudok Okresného súdu Poprad z 31. októbra 2012 sp. zn. 6T/185/2009 v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obž. E. M., nar. XX. U. XXXX v M., trvale bytom M., ul. Z. č. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody,

je vinný, že

dňa 8. decembra 2008, po tom, čo sa stretol s ods. L. X., ktorý ho informoval o dopravnej nehode, ktorú mal so svojím motorovým vozidlom, na opravu ktorého nemal peniaze, navrhol, aby vec riešili ako poistnú udalosť, s čím menovaný súhlasil a dňa 10. decembra 2008 obž. E. M. spolu s L. X. telefonicky nahlásili do Call centra Allianz - Slovenskej poisťovne, a. s. v Martine poistnú udalosť, ku ktorej malo dôjsť dňa 3. decembra 2008 v čase o 11:30 hod. v F. F., pri ktorej malo dôjsť k dopravnej nehode vozidla L. X. zn. Renault Laguna, ev. č. PP 985BO, VIN:X s vozidlom zn. Škoda Octavia Ambiente, ev. č. BA 795RO, VIN: Z t. č. v nájme osobou E. M., vo vlastníctve ČSOB Leasing a. s. Bratislava, dňa 12. decembra 2008 L. X. pristavil vozidlo zn. Renault Laguna ev. č. PP 985BO k ohliadke, kedy bola vyhotovená aj dokumentácia, pričom E. M. súčasne sprostredkoval pre L. X. aj všetky úkony súvisiace s opravou vozidla, ohliadkou vozidla a vystavením faktúry za opravu vozidla, s ktorou sa oboznámil, a následne L. X. dňa 30. decembra 2008 si uplatnil poistné plnenie v pobočke Allianz - Slovenskej poisťovne, a. s. v Poprade z povinného zmluvného poistenia vozidla zn. Škoda Octavia Ambiente, ev. č. BA 795RO a to z faktúry č. FA 083125 od spoločnosti VEPOS - AUTOCENTRUM s. r. o. Popradská cesta č. 27 Levoča za opravu vozidla zn. Renault Laguna, ev. č. PP 985BO vo výške 87.366,- Sk (2.900,02 eur), ktorú Allianz - Slovenská poisťovňa a. s. neuznala, nakoľko podľa jej zistenia ku škode nedošlo v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, keď v skutočnosti L. X. zaviniel dopravnú nehodu dňa 3. decembra 2008 v čase o 20:05 hod. v P. V., ktorá bola zadokumentovaná Okresným dopravným inšpektorátom Okresného riaditeľstva PZ v Považskej bystrici pod č. p.: ORP-P-1240/DIPB-2008, čím sa svojím konaním pokúsil od Allianz - Slovenskej poisťovne, a. s. vylákať poistné plnenie a uviesť ju do omylu v otázke splnenia podmienok na jeho poskytnutie, pričom obž. E. M. zosnoval spáchanie trestného činu tým, že vymyslel okolnosti fiktívnej dopravnej nehody a riadil jeho spáchanie nahlásením poistnej udalosti k povinnému zmluvnému poisteniu vozidla zn. Škoda Octavia Ambiente, ev. č. BA 795RO, VIN: Z a sprostredkovaním opravy a faktúry pre vylákatie poistného plnenia, aj keď vedel, že toto vozidlo nebolo účastníkom poistnej udalosti dňa 3. decembra 2008 v F. F.,

teda

zosnoval a riadil konanie, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa páchatel dopustil v úmysle vylákať od iného poistné plnenie tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na jeho poskytnutie a spôsobí mu väčšiu škodu, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

čím spáchal

zločin poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona [zák. č. 300/2005 Z. z. v znení Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky vyhláseného v Zbierke zákonov č. 428/2012 (ďalej len „Tr. zákona“)] v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona formou organizátorstva podľa § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a

za to mu ukladá

podľa § 223 ods. 3 Tr. zákona prihladajúc na § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona a za použitia § 42 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 41 ods. 2 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súčasne zrušuje výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Poprad sp. zn. 2T/130/2011 zo dňa 13. januára 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 27. júna 2012 a ktorým mu bol uložený podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov, ktorého výkon mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmiennečne odložený s určením skúšobnej doby podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona na 3 (tri) roky, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Poprad rozsudkom z 31. októbra 2012 sp. zn. 6T/185/2009 uznal obž. E. M. vinným zo zločinu poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona formou organizátorstva podľa § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že 8. decembra 2008, po tom, čo sa stretol s ods. L. X., ktorý ho informoval o dopravnej nehode, ktorú mal so svojím motorovým vozidlom, na opravu ktorého nemal peniaze, navrhol, aby vec riešili ako poistnú udalosť, s čím menovaný súhlasil a dňa 10. decembra 2008 obž. E. M. spolu s L. X. telefonicky nahlásili do Call centra Allianz - Slovenskej poisťovne, a. s. v Martine poistnú udalosť, ku ktorej malo dôjsť dňa 3. decembra 2008 v čase o 11:30 hod. v F. F., pri ktorej malo dôjsť k dopravnej nehode vozidla L. X. zn. Renault Laguna, ev. č. PP 985BO, VIN:X s vozidlom zn. Škoda Octavia Ambiente, ev. č. BA 795RO, VIN: Z t. č. v nájme osobou E. M., vo vlastníctve ČSOB Leasing a. s. Bratislava, dňa 12. decembra 2008 L. X. pristavil vozidlo zn. Renault Laguna ev. č. PP 985BO k ohliadke, kedy bola vyhotovená aj dokumentácia, pričom E. M. súčasne zabezpečil pre L. X. aj všetky úkony súvisiace s opravou vozidla, ohliadkou vozidla a vystavenú faktúru za opravu vozidla odovzdal L. X., ktorý dňa 30. decembra 2008 si uplatnil poistné plnenie v pobočke Allianz - Slovenskej poisťovne, a. s. v Poprade z povinného zmluvného poistenia vozidla zn. Škoda Octavia Ambiente, ev. č. BA 795RO a to z faktúry č. FA 083125 od spoločnosti VEPOS - AUTOCENTRUM s. r. o. Popradská cesta č. 27 Levoča za opravu vozidla zn. Renault Laguna, ev. č. PP 985BO vo výške 87.366,- Sk (2.900,02 eur), ktorú Allianz - Slovenská poisťovňa a. s. neuznala, nakoľko podľa jej zistenia ku škode nedošlo v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, keď v skutočnosti L. X. zaviniel dopravnú nehodu dňa 3. decembra 2008 v čase o 20:05 hod. v Považskej Bystrici, ktorá bola zadokumentovaná Okresným dopravným inšpektorátom Okresného riaditeľstva PZ v Považskej Bystrici pod č. p.: ORP-P-1240/DIPB-2008, čím sa svojím konaním pokúsil od Allianz - Slovenskej poisťovne, a. s. vylákať poistné plnenie a uviesť ju do omylu v otázke splnenia podmienok na jeho poskytnutie a v prípade uskutočnenia poistného plnenia bol by jej spôsobil škodu vo výške 2.632,61 eura a obž. E. M. zosnoval spáchanie trestného činu tým, že vymyslel okolnosti fiktívnej dopravnej nehody a riadil jeho spáchanie nahlásením poistnej udalosti k povinnému zmluvnému poisteniu vozidla zn. Škoda Octavia

Ambiente, ev. č. BA 795RO, VIN: Z a zabezpečením opravy a faktúry pre vylákanie poistného plnenia, aj keď vedel, že toto vozidlo nebolo účastníkom poistnej udalosti dňa 3. decembra 2008 v F. F..

Za to mu okresný súd uložil podľa § 223 ods. 3 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zákona prihládajúc na § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona a za použitia § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zákona a § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky a šesť mesiacov, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Poprad z 13. januára 2012 sp. zn. 2T/130/2011, ktorým bol obžalovanému podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky, ktorého výkon bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmienenečne odložený na skúšobnú dobu tri roky, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku, ktorý bol jednotlivým stranám trestného konania oprávneným podať proti nemu odvolanie oznámený 31. októbra 2012 vyhlásením v ich prítomnosti, podal obž. E. M. 13. novembra 2012 odvolanie. V jeho dôvodoch v prvom rade namieta, že právna kvalifikácia a trest sú neprimerané. Zároveň odvolaciemu súdu predložil svoju verziu skutkového deja s tým, že to bol L. X., kto ho žiadal, aby mu pomohol vo veci jeho havarovaného motorového vozidla, pričom spojenie dopravnej nehody L. X. s dopravnou nehodou, ktorú mal vo X. Z. zástupca jeho firmy C. M. Invest, s. r. o., bolo jednoduché východisko smerujúce k uskutočneniu opravy osobného automobilu Renault Laguna bez príspevia finančnej hotovosti zo strany L. X.. Za mylné pritom označil jeho tvrdenie, že všetko zabezpečoval, chcel jeho (rozumej L. X.) haváriu sám riešiť a mal mu poskytnúť kompletný servis. Zdôraznil, že konateľ Autovepos, s. r. o. Levoča mu faktúru za opravu vozidla Renault Laguna ukázal až potom, čo si L. X. motorové vozidlo vyzdvihol, pričom bol z rozsahu vykonaných opráv, ktoré podľa neho nemali nič spoločné s dopravnou nehodou, šokovaný a tvrdí, že L. X. ho tým uviedol do omylu. Pokiaľ ide o faktúru za požičanie náhradného motorového vozidla, túto L. X. síce odovzdal, avšak v tejto súvislosti uviedol, že poisťovňa Allianz zapožičanie vozidla z požičovne neakceptuje ako doklad k poistnej udalosti, čo vyplýva z dodatkov zmlúv povinného zmluvného poistenia. Napokon navrhol vypočuť ako svedkov Ing. R. T. - riaditeľku pre neživotné poistenie Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. a P. U., majiteľa firmy Vepos Autocentrum a žiada, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a prekvalifikoval daný zločin na prečin poistného podvodu formou pomoci v štádiu pokusu a to prihládajúc na vykonané práce v rámci rozsahu nutnej opravy havarovaného automobilu zn. Renault Laguna.

Podané odvolanie odôvodnil obžalovaný aj prostredníctvom svojho obhajcu. V týchto dôvodoch namieta, že dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní, najmä jeho výpoveďou a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, nebola dostatočne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná jeho vina zo spáchania uvedeného zločinu, následkom ktorého malo dôjsť k vzniku väčšej škody. Má za to, že súd prvého stupňa sa nedostatočným spôsobom venoval listinným dôkazom preukazujúcim vznik možnej škody, tieto nesprávne vyhodnotil a následne vec nesprávne právne posúdil. V podstate z týchto dôvodov obžalovaný prostredníctvom obhajcu navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne, aby obžalovaného spod obžaloby pre spáchanie zločinu poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona v celom rozsahu oslobodil a sám vo veci rozhodol tak, že ho uzná za vinného zo spáchania poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1 Tr. zákona a uloží mu primeraný trest.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd preskúmal na podklade uvedeného odvolania, ktoré bolo podané oprávnenou osobou včas, v súlade s § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Po takto vykonanom prieskume a po doplnení konania dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o odvolaní rozhodnúť, zistil, že podané odvolanie je sčasti dôvodné, avšak z iných, než namietaných dôvodov.

V prvom rade treba k veci uviesť, že konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku netrpí takými podstatnými chybami, ktoré by bez ďalšieho odôvodňovali jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresný súd pritom vykonal dokazovanie v zásade v rozsahu nevyhnutnom pre jeho rozhodnutie a na jeho základe dospel v podstate k správnym skutkovým (až na nižšie uvedenú výnimku) a právnym záverom, ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku zároveň náležite odôvodnil.

Krajský súd už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí z 10. augusta 2011 sp. zn. 2To/25/2011 konštatoval, že vykonané dokazovanie nasvedčuje tomu, že podstata protiprávneho konania, pre ktoré bol obžalovaný postavený pred súd, nespočíva len v tom, že príslušnej poisťovni oznámil predstieranú poistnú udalosť, ale bol to práve on, kto prišiel s nápadom fingovať poistnú udalosť, a to s cieľom získať finančné prostriedky nielen na úhradu opravy motorového vozidla zn. Renault Laguna, ev. č. PP 985BO používaného L. X., ale i na opravu prasknutého skla na ním v tom čase používanom motorovom vozidle zn. Škoda Octavia Ambiente, ev. č. BA 795RO. Zároveň vymyslel priebeh predstieranej dopravnej nehody, do veci zainteresoval svedka L. P., zúčastnil sa obhliadky motorových vozidiel a pre ods. L. X. zabezpečil faktúru za nájom motorového vozidla, ktoré v čase opravy motorového vozidla Renault Laguna používal, a ktorú L. X. na jeho pokyn tiež predložil príslušnej poisťovni ako súčasť dokladov preukazujúcich jeho nárok na poistné plnenie.

Aj po doplnení dokazovania, ktoré po zrušení predchádzajúceho rozsudku súdu prvého stupňa nariadil krajský súd, možno vyššie uvedené skutkové zistenia spoľahlivo vyvodiť predovšetkým z výpovedí L. X., ktorý o týchto okolnostiach vypovedal v priebehu celého konania bez podstatných rozporov, a ktoré sú podporované nielen výpoveďou jeho manželky K. X., ale najmä výpoveďou svedka L. P., ako aj listinnými dôkazmi. Odvolací súd pritom nepovažuje za potrebné a účelné obsah týchto dôkazov na tomto mieste opakovať, ale v tomto smere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd tieto dôkazy správne zrekapituloval a následne logicky a presvedčivo vyhodnotil.

Naproti tomu obž. E. M. vypovedal v priebehu konania v podstatných bodoch rozdielne. Kým v prípravnom konaní spáchanie trestného činu popieral s tým, že o dopravnej nehode L. X. v F. F. sa od neho dozvedel pri ich osobnom stretnutí, pričom ten mu uviedol aj evidenčné číslo vozidla, ktoré ho malo obmedziť v jazde, to sa mu zdalo povedomé a po telefonáte s L. P. prišiel na to, že vozidlo, ktoré spôsobilo kolíziu vozidla L. X., viedol L. P. (č. l. 30), pred okresným súdom najprv vypovedal, že o dopravnej nehode ho telefonicky informoval L. P., ktorý mu tiež oznámil, že ňou spôsobil škodu na vozidle L. X., ktorý ho následne kontaktoval (č. l. 383), až napokon priznal, že L. P. mu povedal, že mal spôsobenú škodu v Z., L. X. mu povedal, že mal nehodu v F., obaja boli jeho známi, chcel im pomôcť a vlastne vytvoril verziu o nehodách tak, že ich spojil (č. l. 384).

Nemožno preto uveriť ani tej verzii skutkového deja, ktorú obžalovaný predložil v odvolaní a ktorou spochybňuje mieru svojej účasti na protiprávnom konaní L. X. s tým, že jeho konanie bolo iba pomocou k trestnému činu.

Vychádzajúc z vyššie zmienených usvedčujúcich dôkazov dospel aj odvolací súd k záveru, že obžalovaný inicioval dohodu o spáchaní trestného činu poisťovacieho podvodu podľa § 223 Tr. zákona, vymyslel plán jeho spáchania, našiel a oslovil osoby, ktoré sa na ňom podieľali, zabezpečil ich vzájomný styk a usmerňoval ich následnú činnosť. Takto preukázané konanie napĺňa minimálne znaky organizátorstva v podobe zosnovania a riadenia spáchania tohto trestného činu podľa § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

V tejto súvislosti odvolací súd len pre úplnosť dodáva, že vzhľadom na mieru účasti obžalovaného na stíhanom trestnom čine bolo potrebné zvažovať, či v tomto prípade nešlo o spolupáchateľstvo v zmysle § 20 Tr. zákona. Pri absencii odvolania v neprospech obžalovaného sú však akékoľvek ďalšie úvahy v tomto smere bezpredmetné.

Pokiaľ ide o výšku škody, k spôsobeniu ktorej konanie obžalovaného bezprostredne smerovalo, krajský súd už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí okresnému súdu uložil, aby v rámci nového prejednanía zisťoval, či mal obžalovaný vedomosť o celkovej výške poistného plnenia, ktoré si L. X. uplatnil.

V súlade s týmto pokynom súd prvého stupňa dopočul svedka L. X., ktorý uviedol, že faktúru za opravu jeho motorového vozidla mu doniesol obžalovaný spolu s faktúrou za používanie náhradného motorového vozidla (č. I. 384a). Uniklo však pozornosti okresného súdu, že tento svedok pred súdom pôvodne vypovedal, že faktúru za opravu vozidla prevzal s manželkou v servise v G. (č. I. 217).

Odvolačný súd preto doplnil dokazovanie výsluchom svedka L. X., v rámci ktorého mu boli v súlade s § 264 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku prečítané zmienené časti zápisníc o jeho skorších výsluchoch s tým, aby sa k nim vyjadril a vysvetlil príčiny vzniknutých rozporov. Pri tomto výsluchu svedok uviedol, že ide o nedorozumenie, faktúru za opravu dostal v servise, oznámil to obžalovanému, ktorý mu povedal, že mu prinesie faktúru za prenájom motorového vozidla a vtedy, teda skôr než svedok odovzdal obe faktúry poisťovni, obžalovaný faktúru za opravu u neho študoval.

Zohľadniac čas, ktorý pri opätovnom výsluchu svedka pred okresným súdom od spáchania skutku uplynul (takmer štyri roky), ako aj skutočnosť, že tento svedok vypovedal o ostatných okolnostiach bez podstatných rozporov, považuje odvolací súd ním poskytnuté vysvetlenie príčin rozporov za presvedčivé, nespochybňujúce vierohodnosť ostatných častí jeho výpovedí.

Na základe takto doplneného dokazovania potom dospel, na rozdiel od súdu prvého stupňa, ku skutkovému záveru, že obžalovaný faktúru za opravu vozidla L. X. síce neodovzdal, ale jej vystavenie, rovnako ako úkony súvisiace s opravou a obhliadkou vozidla, pre neho sprostredkoval a s jej obsahom sa ešte pred uplatnením poisťného plnenia oboznámil.

Z uvedeného zároveň vyplýva, že obžalovaný nepochybne vedel, že L. X. si z titulu nákladov vynaložených na opravu jeho motorového vozidla uplatnil poisťné plnenie vo výške 87.366,- Sk (2.900,02 eura), čo zodpovedá väčšej škode v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zákona.

Pokiaľ ide o námietky odvolateľa spochybňujúce výšku škody, k spôsobeniu ktorej malo jeho konanie smerovať, krajský súd zotrváva na právnom názore, ktorý vyslovil už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí, a síce, že z pohľadu právneho posúdenia konania páchatel'a poisťovacieho podvodu a účastníka na tomto trestnom čine, je rozhodujúca výška poisťného plnenia, k vylákaniu ktorého ich konanie bezprostredne smeruje, a nie výška poisťného plnenia, ktorá je na základe ich podvodného konania napokon vyplatená. O pokus trestného činu spáchaného za okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby totiž ide aj v prípade, ak ťažší následok z dôvodov nezávislých na páchatel'ovi, resp. účastníkovi, nenastal, ale ich úmysel k spôsobeniu takéhoto následku smeroval (primerane napr. rozhodnutia a správa uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu pod č.16/1957, 62/1973, 2/1980).

Ako už bolo uvedené vyššie, niet sporu o tom, že L. X. si na základe fingovanej dopravnej nehody uplatnil poisťné plnenie z titulu nákladov vynaložených na opravu jeho motorového vozidla vo výške 87.366,- Sk (2.900,02 eura), o čom obžalovaný vedel. Jeho konanie tak bezprostredne smerovalo k spôsobeniu väčšej škody v zmysle § 223 ods. 3 písm. a) Tr. zákona. Z pohľadu právneho posúdenia takto preukázaného konania je pritom výška poisťného plnenia, ktoré by v prípade jeho uskutočnenia poisťovňa napokon poskytla (v posudzovanej veci 2.632,61 eura), nepodstatná. Z tohto dôvodu krajský súd túto okolnosť z popisu skutku vypustil.

Nedôvodnými sú napokon aj námietky odvolateľa, ktorými spochybňuje výšku škody tvrdiac, že vykonané opravy nemali nič spoločné s dopravnou nehodou, o čom nevedel.

Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že rozsah vykonaných opráv motorového vozidla L. X. je zrejmý z faktúry vystavenej obchodnou spoločnosťou VEPOS - AUTOCENTRUM s. r. o., súčasťou ktorej je aj rozpis vykonaných prác a použitého materiálu (č. I. 47 - 48), ktorý zodpovedá nákladom na opravu poškodenia súvisiaceho s poisťnou udalosťou, ktoré pôvodne vyčíslila poisťovňa. Tá totiž 12. decembra 2008 stanovila výšku týchto nákladov na 98.733,18 Sk (t. j. 3.277,34 eura) a výšku poisťného plnenia na 89.108,- Sk (t. j. 2.957,84), ktoré upravila až po predložení faktúry za opravu zohľadniac amortizáciu motorového vozidla.

Za takejto dôkaznej situácie by bol odvolateľom navrhnutý výsluch P. U. nadbytočný, keďže skutočnosť, vo vzťahu ku ktorým by mohol byť vypočutý, už boli v doterajšom konaní bez dôvodných pochybností

preukázané inak. Uvedené platí aj vo vzťahu k výsluchu Ing. R. T. a to z dôvodu, že obžalovanému nie je kladená za vinu účasť aj na vylákaní poisťného plnenia z titulu nákladov vynaložených na vypožičanie náhradného motorového vozidla.

Tieto dôvody viedli krajský súd k tomu, že zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a na podklade doplneného dokazovania sám rozhodol tak, že po úpravách popisu skutku, ktoré sú uvedené vyššie a ktoré neviedli k zmene rozhodnutia v neprospech obžalovaného, tohto uznal vinným zo zločinu poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona formou organizátorstva podľa § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Pokiaľ ide o výrok o treste, krajský súd zohľadnil, že 21. decembra 2012 bol v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 vyhlásený Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „nález“), ktorým bolo vyslovené, že v § 41 ods. 2 zák. č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čím dotknuté ustanovenie stratilo účinnosť a následne aj platnosť.

Podľa Trestného zákona v znení uvedeného nálezu už neprichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu v rámci sprísnenej trestnej sadzby osem rokov a dva mesiace až trinásť rokov a štyri mesiace, ale prichádza do úvahy súhrnný trest odňatia slobody v rozpätí tri roky až trinásť rokov a štyri mesiace. Novourčená trestná sadzba je tak pre obžalovaného nepochybne priaznivejšia, a preto krajský súd nielen pri rozhodovaní o treste, ale aj pri rozhodovaní o vine, použil Trestný zákon v znení predmetného nálezu (§ 2 ods. 1 Tr. zákona).

Zároveň ale treba uviesť, že použitie takto stanovenej trestnej sadzby nemožno považovať ani vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery obžalovaného a ani so zreteľom na to, že bol odsúdený za pokus trestného činu, za neprimerané prísne. Odvolací súd preto ukladal odvolateľovi trest bez použitia ustanovenia § 39 Tr. zákona a zohľadniac všetky okolnosti, na ktoré okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku (str. 9 a 10) správne poukázal a ktoré si v celom rozsahu osvojil, dospel k záveru, že tak z pohľadu individuálnej ako aj generálnej prevencie je primeraným nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere, v akej ho uložil okresný súd, teda vo výmere tri roky a šesť mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z týchto dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

V závere krajský súd len pre úplnosť dodáva, že verejně zasadnutie o odvolaní obžalovaného vykonal v jeho neprítomnosti napriek tomu, že bol vo výkone trestu odňatia slobody, keďže účasť na ňom obžalovaný výslovne odmietol (č. l. 485 a 486). Zároveň neakceptoval jeho žiadosť o oslobodenie jemu ustanoveného obhajcu od povinnosti obhajovania z dôvodu, že si zvolil ako obhajcu JUDr. Ivana Vanka, pretože ten krajskému súdu oznámil, že obhajobu odvolateľa neprevzal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.